

บรรณานุกรม

- กฤษฎา มโหทาน. (2539). โรคเรื้อนในแนวทางการดำเนินงานโครงการปรีณรงค์ประชาร่วมกำจัดโรคเรื้อนถวายเป็นพระราชกุศล ทรงครอบราชย์ครบ 50 ปี. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษฎา มโหทาน, นฤมล ใจดี และประทุม สอนสารทอง. (2547). การศึกษาการยอมรับยาเพื่อป้องกันโรคเรื้อนในผู้สัมผัสโรคในชุมชนที่มีความเสี่ยงการติดเชื้อโรคเรื้อนสูง. วารสารควบคุมโรค. 30 (1).
- กรมควบคุมโรคติดต่อ กองโรคเรื้อน. (2537). งานโรคเรื้อนในแผนพัฒนาการสาธารณสุขฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมควบคุมโรคติดต่อ สถาบันราชประชาสมาสัย กองโรคเรื้อน. (2545). รายงานประจำปีสถาบันราชประชาสมาสัย 2545. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมควบคุมโรค สถาบันราชประชาสมาสัย. (2548). คู่มือการวินิจฉัยและรักษาโรคเรื้อน พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนาบ้านบาตร.
- ชาลีดา ไสรัตน์. (2548). ระบาดวิทยาสังคมของผู้ป่วยโรคเรื้อนรายใหม่ที่มาใช้บริการที่คลินิกโรคผิวหนัง. วารสารสถาบันราชประชาสมาสัย 3(3) หน้า 190-200.
- หัตติยา มานิจสิน. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพและการรับรู้ การถูกตีตราจากสังคมกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเรื้อน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระ รามสูต. (2535). คำราโรคเรื้อน. กรุงเทพฯ: นิเวศรรณการพิมพ์.
- นพพร ดีมาก. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเรื้อนของประชาชนในตำบลพะเนียง อำเภอบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เนตรนภา คู่พันธ์. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม การรับรู้ภาวะสุขภาพกับคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคเรื้อน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2527). ทศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ไพโรจน์ พรหมพันธุ์ และคณะ. (2546). ประสิทธิภาพการเฝ้าระวังโรคเรื้อนเชิงรุกโดยแกนนำ
สุขภาพประจำครอบครัวและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบุรีรัมย์.
วารสารวิชาการ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 5 นครราชสีมา.
- วารภรณ์ พรหมพันธุ์ และคณะ. (2540). ความสัมพันธ์ของแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพกับ
พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สงสัยโรคเรื้อน จังหวัดนครราชสีมา. สำนักงานควบคุม
โรคติดต่อเขต 5 นครราชสีมา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). คู่มือวิจัย วิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ศีลธรรม เสริมฤทธิ์วงศ์. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันความพิการ
ของผู้ป่วยโรคเรื้อนในสถานสงเคราะห์คนพิการ โรงพยาบาลพระประแดง จังหวัด
สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศรีสมร กมลเพชร เปรมปรีดิ์ ชวนะนรเศรษฐ์ และวีระศักดิ์ คงสืบชาติ. (2542). ประสิทธิภาพการ
สร้างพลังในกลุ่มแกนนำ ผู้สัมผัสโรคเรื้อน เพื่อค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อนรายใหม่ จังหวัด
นครราชสีมา. สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 5 นครราชสีมา.
- สวิง สุวรรณ. (2536). พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขภาพศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์
- สุจรรยา ทังทอง. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะ
เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดาในชนบท. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุปราณี โมฬีชาติ และคณะ. (2546). "การประเมินคุณภาพการให้บริการงานควบคุมโรคเรื้อนใน
ระดับอำเภอและตำบลในพื้นที่สาธารณสุข เขต 1. ปีงบประมาณ 2546." วารสาร
สถาบันราชประชาสมาสัย.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส. (2551). สรุปรายงานประจำปี 2551. จังหวัดนราธิวาส:
นราธิวาส.
- Becker, M.H. (1974). The Health Belief Model and sick role behavior. *Health Education
Monograph* 2, 409 – 419.
- Becker, M.H. and L.A. Maiman. (1978). Social behavioral determinants of compliance with
health and medical care recommendations. *medical care* 13, 10 – 24.
- Rosenstock, I.M. (1974). The health belief model and preventive health behavior.
Health Education Monographs 2 , 329 – 386.
- World Health Organization. (1997). *A Guide to Eliminating Leprosy as a Public Health
Problem*. Geneva.